

Rasisti medzi nami alebo biely človek ako triedny nepriateľ

Mikuláš Hučko

27. júna 2020 † História † Neomarxizmus

Keď Péter Niedermüller, bývalý europoslanec za maďarskú ľavicovú stranu Demokratická koalícia (2014-2018), v súčasnosti starosta VII. obvodu v Budapešti, na televíznej stanici ATV v januári tohto roku s nonšalantným úsmevom označil **bielych heterosexuálnych mužov**, ktorí sú ešte k tomu **kresťania** za odpornú čvargu, iba nahlas vyjadril postoj, ktorý v ľavicových kruhoch na Západe, na univerzitách i v masmédiách je považovaný za samozrejmosť, hoci na verejnosti sa ho niekedy snažia formulovať trochu opatrnejšie. V Maďarsku toto vyjadrenie však vzbudilo značné pohoršenie a dostalo meno „Niedermüllerova doktrína“, hoci v skutočnosti ide o **neomarxistickú agendu**. Napriek výzvam, aby sa pán starosta ospravedlnil, tento sa z toho vykrútil tvrdiac, že on nemal v úmysle nikoho ponížiť či uraziť, pretože jeho kritizovaný výrok sa vraj netýkal osôb, „iba ideológie“. Ktojej? „*Bol by som rád, keby každému bolo jasné, že táto ideológia (rozumej: vládnej strany Fidesz) je to, čo zničí Maďarsko, ak bude takto naďalej pokračovať,*“ zdôraznil.

Z rovnakého cesta je uhnetený aj Michal Havran, nadšenec pre multikulturalizmus, ktorý za všetko zlé, čo sa stalo vo svete, zvaľuje vinu na bielych heterosexuálnych mužov: „Biely, heterosexuálny muž v Európe a v severnej Amerike postavil svoju evolučnú kariéru na pestovaní svojich predátorských inštinktov a je len na našom kontinente zodpovedný za milióny obetí vojen, vrátane miliónov mladých mužov, **pretože biely, heterosexuálny muž nemá žiadne zábrany.**“

Michal Havran

zdroj: wikipedia

Z akéhosi záhadného dôvodu Michal zabudol (alebo ešte nemal Niedermüllerovu odvahu?) pridať adjektívum „kresťanský“, ale ono je to aj tak každému jasné.

„Bodaj by Slovensko zmizlo z mapy aj s jeho bohabojným národom,“ je perlou z klávesnice LGBT aktivistky Hany Fábry, a je len bledomodrou verziou Havranových slov. Expertka na gender problematiku Oľga Pietruchová si zasa svoje hlboké sklamanie z víťazstva Donalda Trampa v prezidentských voľbách v roku 2016 kompenzovala tým, že jeho voličov nazvala „**bielym odpadom**“ (white trash). Novinár Arpád Soltész zasa vyhlásil, že „nie je rasista, ale vážne nemôže vystáť **bielu spodinu**“. A že vraj na tom nie je nič rasistické, lebo je to sociologický „terminus technicus“.

Olga Pietruchová

zdroj: wikipedia

Cecilia Malstromová, členka švédskej liberálnej strany a bývalá komisárka EÚ perlila: „Európania sú rasisti. Už sa teším na deň, keď budú Európania v menšine. Až potom budeme slobodní a bez predsudkov.“

Nepochybujem, že všetci vyššie uvedení činitelia by si rozumeli so spoluzakladateľkou Black Lives Matter v kanadskom Toronte **Yusrou Khogaliovou** a možno by aj súhlasne prikyvovali jej slovám, že „belosi sú genetický defekt, sú podľudia (*subhuman*)“. (*tu*)

Ako by ich jedna mater mala! Čo týchto ľudí spája?

Hystéria proti bielemu mužovi, ktorá je súčasťou stratégie ľavicových intelektuálov. Podarilo sa im vsugerovať pocit historickej viny Západu do takej miery, že dnes môžeme žasnúť nad fenoménom sebanenávisti Európanov, ktorá je paradoxne vydávaná za vyšší stupeň humanistickej sebareflexie.

Máločo môžeme označiť za typickejšiu charakteristiku súčasného Západu než **sebanenávist**, čo je výsledok dlhodobej mravčej práce neomarxistov Frankfurtskej školy na šírení kritickej teórie hlásajúcej dogmu, že Západ nesie vinu za zločiny genocídy proti každej kultúre a civilizácii, na ktorú narazil a bieleho človeka, jeho kultúru a civilizáciu vykresľuje ako **multikultúrny variant triedneho nepriateľa**, ktorého možno ponížovať a je možné proti nemu použiť akékoľvek prostriedky vrátane násilia pre nastolenie nového, multikultúrneho variantu diktatúry proletariátu.

Podľa Pascala Brucknera: „Rovnako ako existujú kazatelia nenávisti v radikálnom islame, existujú kazatelia hanby v našich demokraciách, a ich snaha o obracanie na vieru nie je menšia.“

Naše dejiny vraj charakterizoval dlhý rad prípadov bezprávia: vojny, náboženské prenasledovanie, otroctvo, kolonializmus, totalitné režimy a pod. Našou súčasťou zodpovednosťou je vraj vziať hanbu na seba a pokúsiť sa o to, aby nám táto minulosť bola odpustená. **Takéto tvrdenie preniklo do kolektívneho podvedomia a je teraz obratne využívané napríklad marxistickým hnutím Black Lives Matter.**

Podľa britského novinára a spisovateľa Douglasa Murraya „nenávist elít voči sebe a vlastnému národu zašla príliš ďaleko“. Táto nenávist má svoje meno: **oikofóbia**. Roger Scruton ju charakterizoval ako zavrhovanie zdedených tradícií a domoviny a pripisoval ju okrem iného **osobnostnému nevyzretiu**: „Oikofóbiu možno chápať ako obdobie, ktorým bežne prechádzajú názory všetkých dospelých. Zároveň však ide o obdobie, v ktorom niektorí ľudia – najmä intelektuáli – ustrnú na celý život.“ Britský mysliteľ k tomu dodal, že je to neresť, ku ktorej sú náchylní obzvlášť intelektuáli z ľavicovo-liberálnych salónov.

Na druhej strane existuje selektívne zabúdanie, plod militantného obhajovania záujmov tretieho sveta, ktoré bagatelizuje krutosť maoizmu, islamu, Červených Khmérovo, juhoamerických geríl, zabúdanie na Veľkého kormidelníka a jeho sedemdesiat miliónov mŕtvych, Pol Potove masakre, vietnamský útlak, diktatúru Saddáma Husajna, tmárske blúznenie mullahov v Iráne, kubánsky komunizmus, alžírsku občiansku vojnu, rwandskú genocídu, úchylky rôznych druhov tropického socializmu, nehovoriac o korupcii, ožobračovaní, podvádzaní a nepotizme.

Ako by mala Európa a celý Západ splatiť dlh za svoje údajné barbarstvo a odčiniť svoje hriechy? Podľa Bruselu jediný prijateľný spôsob je otvorenie hraníc a akceptovanie ideológie multikulturalizmu, ktorá pokladá migráciu z krajín tretieho sveta za žiaducu, nevyhnutnú a prínosnú a akceptuje, ba podporuje hanobenie bielej rasy, kresťanského vierovyznania, kultúrnej identity, dejín a samotných Európanov. Čiže kapitulácia.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/rasisti-medzi-nami-alebo-biely-clovek-ako-triedny-nepriatel/>